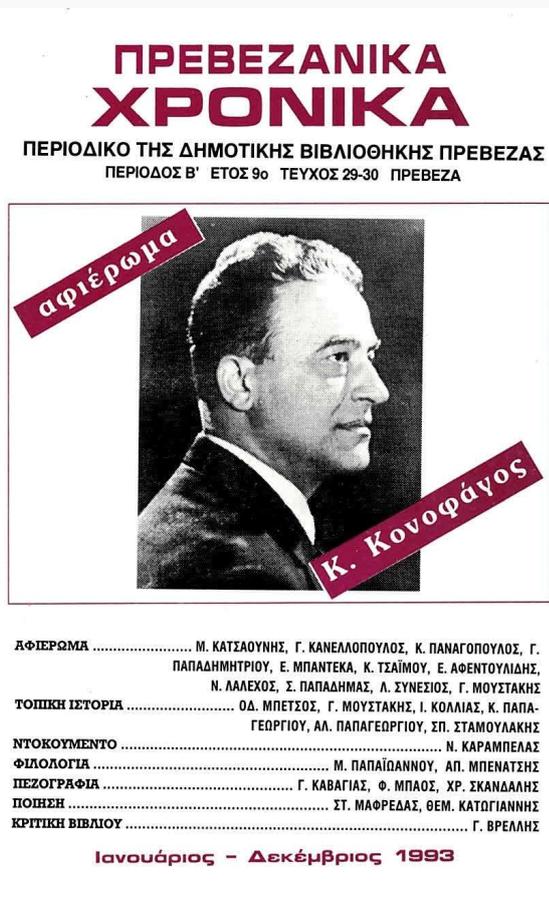

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 29-30 (1993)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 29-30 (1993)

Κωνσταντίνος Κονοφάγος (Κ. Λότρης) Ο
Λογοτέχνης

Λάζαρος Συνέσιος

Copyright © 1970, Λάζαρος Συνέσιος

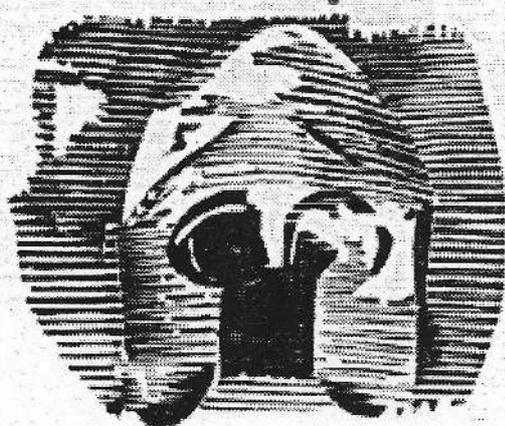

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Συνέσιος Λ. (2022). Κωνσταντίνος Κονοφάγος (Κ. Λότρης) Ο Λογοτέχνης. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (29-30), 55–58. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29482>

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΤΡΗ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ
38 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΣ
ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

ΑΘΗΝΑ 1976

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΥΝΕΣΙΟΣ
Ραδιοηλεκτρολόγος-Πεζογράφος

Κωνσταντίνος Κονοφάγος (Κ. Λότρη) Ο Λογοτέχνης

Πολύπλευρος, πολυσχιδής και πολυτάλαντος, ο Κονοφάγος άφησε έντονη τη σφραγίδα του, μ' αποτύπωμα πρωτότυπο, αλλά κι ιδιαίτερα υπεύθυνο, στον όποιο χώρο κι αν κινήθηκε.

Στα 55 του χρόνια, όντας ήδη καταξιωμένος στο χώρο της επιστήμης, με τα "Ποιήματα των Ημερών Εκείνων" μπαίνει δυναμικά στο χώρο της λογοτεχνίας, συμβολικά παίρνοντας το ψευδώνυμο "Κ. Λότρη" (ο άλλος, ο διαφορετικός) - ο επιστήμονας που σπούδασε στη Γαλλία τη γαλλική χρησιμοποίηση, "l'autre", ο άλλος, για να ξεχωρίσει τον επιστήμονα-τεχνικό απ' τον λογοτέχνη.

Κι ακολούθησαν "Ο κλέφτης των Μουσείων", "Μένανδρος Μενάνδρου", "Δυο Νύχτες και μια Μέρα", "Το φράγμα του Μηδέν", "Ο βαθύς Καθρέφτης", "Ο Προφήτης Σαλιτά", "Το Ταμπού", - για να σταθούμε στα

καθαρώς λογοτεχνικά του κείμενα, γιατί για τα επιστημονικά συγγράμματά του άλλοι θα πρέπει ν' ασχοληθούν.

Ο χρόνος είναι ελάχιστος - θα γίνει μιαν άλλη φορά ειδική αναφορά στον λογοτέχνη Κ. Λότρη. Θ' αρκεστούμε σήμερα, επιγραμματικά να παραθέσουμε ελάχιστα αποσπάσματα απ' τα σχόλια και τις κριτικές που προκάλεσαν τα κείμενά του:

«Του αληθινού κομψοτεχνήματος η αξία οφείλεται αποκλειστικά στη φιλοκαλία και την λεπτή αίσθηση του Καλού, και πρώτιστα, στην υψηλή έμπνευση του δημιουργού του».

Τάκης Παπατσώνης, Ακαδημαϊκός

«Τα ποιήματα του Κ. Λότρη συνιστούσαν ένα καινούργιο περιεχόμενο. Ήταν η ποιητική είσοδος στον παράδοξο κόσμο της Φυσικής, κι όσο κι αν εξακολουθούμε να βάζουμε το

καινούργιο κρασί σε παλιά ασκιά, το νέο κρασί δεν μπορεί να μη μας δώσει τη διονυσιακή μέθη της μεθέξεως στον καινούργιο αυτόν κόσμο. Η συλλογή "Ποιήματα των Ημερών Εκείνων", υπήρξε αφορμή να διακινδυνεύσωμε μια είσοδο στον κόσμο των νέων εννοιών που μας έδωσε η νέα Φυσική. Το εγχείρημα του κ. Κ. Λότρη έδωσε την αφετηρία για να δειχθή πως εκεί που η επιστήμη φαίνεται ως να μας αποσπά από το αίσθημα, έρχεται ο ποιητικός λόγος για να αποκαλύψη την βαθύτερη ενότητα Φύσεως και Ανθρώπου».

Κωστής Μαραναίος, (διανοητής, στην Εισαγωγή του σταθμικού δοκίμιου "Φυσική και Ποίηση", γραμμένο με αφορμή τα "Ποιήματα των Ημερών Εκείνων")

«Εσείς, θέλετε να εισάγετε τον αναγνώστη στην αναζήτηση του υπαρκτικού, του λογικά θεμελιωμένου τμήματος του υπερφυσικού.

Από την άποψη αυτή είναι χαρακτηριστικός ο μεταφυσικός χαρακτήρας της υπόθεσης των μυθιστορημάτων σας: δεν αμφισβητούν, προβληματίζονται· δεν ξαφνιάζουν, προτρέπουν σε σκέψη. Και τί ωραίο ύφος! Ενώ είναι τόσο μοντέρνο, είναι και τόσο, μα τόσο ευκολοδιάβαστο. Ποτέ μου δεν συνάντησα μια τόσο ρέουσα αφήγηση, και τόσο ζωντανούς, απροσχημάτιστους διαλόγους. Πρόκειται για έργα μεγάλης μαστοριάς».

Θ. Δ. Φραγκόπουλος

«Τοποθετώ την απροσδόκητη προσφορά του Κ. Λότρη παράλληλα προς τρεις σταθμούς που άφησαν στη ζωή μου σημάδια άσβυστα μέσα στο χρόνο: το "Πορτραίτο του Ντό-

ριαν Γκράι" του Όσκαρ Ουάιλντ, την "Γκραντίβα" του Γένσεν, "Το οβάλ πορτραίτο" του Έντγκαρ Άλαν Πόε. Στα τρία αυτά μοναδικά στα Γράμματα πρότυπα, νομίζω πως προστίθεται σήμερα ένα τέταρτο, με το καταπληκτικό βιβλίο του Κ. Λότρη "Ο κλέφτης των Μουσείων". Ο Κ. Λότρη είναι ένας μονήρης συγγραφέας, που πριν λίγους μήνες ήταν εντελώς άγνωστος στον κύκλο των Γραμμάτων, τα πλούτισε με ένα έργο-μνημείο και λίγο πριν με μια σειρά ποιήματα, που η πρωτότυπη τεχνική τους και το μυστικό τους περιεχόμενο, δεν βρίσκουν τίποτε ισάξιο».

Τάκης Παπατσώνης

"Εδώ και έξι ή επτά χρόνια νομίζω, ο Κ. Λότρη είχε τυπώσει την πρώτη του συλλογή "Τα ποιήματα των ημερών εκείνων". Αυτή τη φορά, με την πυκνή όσο και αρχαιόπρεπα τιτλοφορημένη συλλογή του "Μένανδρος Μενάδρου και άλλα 38 ποιήματα", η ποίηση δεν θα απέδιδε τη ζωή και τα πράγματα της ζωής, όπως συνήθιζε να τα βλέπει και να τα νοιώθει ο προεπιστημονικός άνθρωπος, αλλά έτσι όπως τα προσδιορίζουν οι έρευνες και οι καταπληκτικές ανακαλύψεις της νεώτερης φυσικής, και γενικότερα της εντελώς σύγχρονης επιστήμης. Ανανέωσε τις ελπίδες μας για ένα ποιητικό πολλαπλασιασμό των εικόνων του σύμπαντος και για μια διεύρυνση των κλειστών ποιητικών μας οριζόντων».

Ανδρέας Καραντώνης

«Το βιβλίο "Το φράγμα του Μηδέν" είναι μια πολύ εύστοχη μεταφορά του πανάρχαιου μύθου του Ορφέα και της Ευρυδίκης. Ο μεταφυσικός

χώρος του βιβλίου, που είναι ο χώρος του απόλυτου, ο χώρος των ποιητών, προσφέρει στους ήρωες τη δυνατότητα να έχουν την αυτογνωσία, μέσα από φρούδικά όνειρα και να φθάνουν στον καθαρό λογισμό και την καθαρή αλήθεια. Ο θαυμάσιος φιλοσοφημένος ποιητικός λόγος, ταξιδεύει τον αναγνώστη άνετα μέσα σε ωραίες πνευματικές αναζητήσεις, σε μια υπέρτατη ωραία προσπάθεια, να ανακαλύψει, μέσα από ένα μεταφυσικό όραμα την απόλυτη αλήθεια και το βαθύτερο νόημα του θανάτου».

Νίκος Κρασιδιώτης

«Από την άποψη του εκπληκτικού και του αναπάντεχου της πλοκής, αλλά και του γενικού στησίματος και του ύφους, τα μυθιστορήματα του Κ. Λότρη αποτελούν κάτι το μοναδικό στη λογοτεχνία μας. Ο "Κλέφτης των Μουσείων", ή το "Φράγμα του Μηδέν" είναι, και μόνο από τούτη την άποψη, αποκτήματα. Το μυθιστόρημα "Ο βαθύς καθρέφτης", ανέλαβε να διασκευάσει σε θεατρική παράσταση το "Θεατρικό Εργαστήρι", διατηρώντας το αφηγηματικό ύφος και διανθίζοντάς το με διαλογικές σκηνές. Δίνεται ανάγλυφη η ενδιαφέρουσα πλοκή: η εξιστόρηση της υπερφυσικής ιδιότητας ενός παλιού, βενετσιάνικου τοιχοκατόπτρου, που προλέγει τα μέλλοντα, κατά τρόπο αδήριτο και άφευκτο».

Θ.Δ. Φραγκόπουλος

«Γράφω στον εκλεκτό φίλο και συνάδελφο. Είχα φοβηθεί πως ο υπουργός Βιομηχανίας είχε καταφάγει σαν Μινώταυρος τον λεπτό οραματιστή Λότρη, τον αληθινά Άλλον. Ευθύς η ευλαβική θεά της επιτύμβιας

πλάκας ανοίγει τον μοναδικό δρόμο στα βασίλεια των Σκιών και του Φωτός. Στο ερώτημα, αν αξίζει τον κόπο να δημοσιευτούν (σ.σ.: πρόκειται για τα ποιήματα της συλλογής "Μένανδρος Μενάνδρου"), η απάντηση είναι αδίσταχτα ΝΑΙ».

Τάκης Παπατσώνης

«Ο τότε πρύτανης Κωνσταντίνος Κονοφάγος πήρε τον θρύλο και το σύμβολο και επιδίωξε να ανιστορήσει την πραγματικότητά του όπως την έζησε από στιγμή σε στιγμή σαν ένας από τους πρωταγωνιστές της. Η αδέκαστη ιστορία εμφανίζεται με την μορφή χρονικού ακρίβειας στην αφήγηση του πρύτανη».

Εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (αφορά το βιβλίο του Κ.Κ. "Η εξέγερση του Πολυτεχνείου")

«Το βιβλίο αυτό του πρώην υπουργού της πρώτης μεταδικτατορικής κυβέρνησης Καραμανλή είναι ένας ύμνος στους φοιτητικούς αγώνες για την αποκατάσταση των δημοκρατικών και ακαδημαϊκών ελευθεριών, αλλά και ένα ντοκουμέντο με σημαντικά στοιχεία».

Π. Βερνάρδος, (για το ίδιο βιβλίο)

«Από ποιά πύλη να μπούμε και πώς να πορευτούμε και πού να σταθούμε και τί να πρωτοκοιτάξουμε και τέλος από ποιά πύλη να βγούμε, αφού περιπλανηθούμε στους χώρους της τεράστιας επιστημονικο-ιστορικής οικοδομής που όρθωσε σε πολύχρωμο εικονογραφημένο τόμο 450 σελίδων ο καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Κονοφάγος για να αναπαραστήσει αρχιτεκτονικά και λειτουργικά, κοινωνικά και πολιτικά, τη μεγάλη

*βιομηχανική περιοχή του αρχαίου
Λαυρίου;»*

Ανδρέας Καραντώνης (για το βιβλίο του Κ.Κ. "Το αρχαίο Λαύριο και η ελληνική τεχνική παραγωγής του αργύρου")

Πράγματι, από ποιά πύλη να μπούμε και πώς να πορευτούμε και πού να σταθούμε και τί να πρωτοκοιτάξουμε και τέλος από ποιά πύλη να βγούμε, αφού περιπλανηθούμε στις ομορφιές και τις αλήθειες και τα δρά-

ματα τούτου του επίγειου κόσμου μέσα απ' τους στίχους των ποιημάτων ή απ' τις γραμμές των πεζογραφημάτων του Κ. Λότρη;

«Σήμερα, για μας τους κοινούς ανθρώπους, μας μένει ένα μονάχα: Η δυνατότητα να μελετάμε και να κρίνουμε τις πράξεις μας. Και κάτι άλλο που δίδαξαν τόσοι φιλόσοφοι: η δυνατότητα να συγχωρούμε».

Λόγια του ίδιου, που μας δίνουν τσ' κλειδί τις πύλες ν' ανοίξουμε κι ανάλογα να πορευτούμε.

Κ. ΛΟΤΡΗ

ΔΥΟ ΝΥΧΤΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

ΑΘΗΝΑ
1977